

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 18ης Ιουνίου 2015 — Bank Tejarat κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-346/15)**

(2015/C 302/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bank Tejarat (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: S. Zaiwalla, P. Reddy, A. Meskarian, Solicitors, M. Brindle, QC, και R. Blakeley, Barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/556 του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2015, που τροποποιεί την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2015, L 92, σ. 101), καθόσον την αφορά·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/549 του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2015, L 92, σ. 12), καθόσον την αφορά·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης.

1. Πρώτος λόγος, αναφερόμενος σε παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ

— Τα προσβαλλόμενα μέτρα αντιβαίνουν στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ, διότι το Συμβούλιο δεν έπραξε ό,τι ήταν αναγκαίο για να συμμορφωθεί με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-176/12.

2. Δεύτερος λόγος, αναφερόμενος σε παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου (res judicata)

— Τα προσβαλλόμενα μέτρα αντιβαίνουν στις αρχές του *res judicata* και/ή της ασφάλειας δικαίου και/ή της τελεσιδικίας των δικαστικών αποφάσεων.

3. Τρίτος λόγος, αναφερόμενος σε προσβολή του δικαιώματος σε αποτελεσματική δικαστική προστασία

— Τα προσβαλλόμενα μέτρα αντιβαίνουν στην αρχή της αποτελεσματικότητας, θίγουν το δικαίωμα σε αποτελεσματική ένδικη προστασία και προσβάλλουν τα δικαιώματα της προσφεύγουσας τα οποία κατοχυρώνονται στο άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή στα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ, καθόσον καθιστούν άνευ αντικειμένου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-176/12.

4. Τέταρτος λόγος, αναφερόμενος σε προσβολή των δικαιωμάτων που απορρέουν από την αρχή της χρηστής διοίκησης

— Τα προσβαλλόμενα μέτρα θίγουν τα δικαιώματα τα οποία αντλεί η προσφεύγουσα από την αρχή της χρηστής διοίκησης, καθόσον το Συμβούλιο δεν της επεφύλαξε αμερόληπτη ούτε δίκαιη μεταχείριση.

5. Πέμπτος λόγος, αναφερόμενος σε προσβολή του δικαιώματος ιδιοκτησίας και της φήμης:
 - Τα προσβαλλόμενα μέτρα θίγουν τα δικαιώματα της προσφεύγουσας τα οποία κατοχυρώνονται στα άρθρα 7 και 17 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και/ή στο άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και στο 1 του πρώτου πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, και/ή παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας.
6. Έκτος λόγος, αναφερόμενος σε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης
 - Το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τα προσβαλλόμενα μέτρα, οπότε δεν κατέστη δυνατό στην προσφεύγουσα να απαντήσει δεόντως στις αιτιάσεις του Συμβουλίου.
7. Έβδομος λόγος, αναφερόμενος σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης
 - Εν πάση περιπτώσει, τα ουσιαστικά κριτήρια για την καταχώριση δεν πληρούνται και το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης λαμβάνοντας τα προσβαλλόμενα μέτρα, καθόσον οι αιτιάσεις που διατυπώνονται στην αιτιολογική έκθεση είναι αναληθείς και τα σχετικά κριτήρια δεν πληρούνται.

Προσφυγή της 4ης Ιουλίου 2015 — ADR Center κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-364/15)

(2015/C 302/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ADR Center Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L. Tantalò, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2015) 3117 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2015,
- επικουρικώς, να κρίνει επιλέξιμες όλες τις δαπάνες που απέρριψε η Επιτροπή,
- να καταδικάσει την καθής και τους τυχόν παρεμβαίνοντες να καταβάλουν στην προσφεύγουσα για τα δικαστικά έξοδα και δαπάνες της ποσό που το ίδιο θα καθορίσει κατά δικαιο κρίση.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα, επειδή η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να εκδίδει εντάλματα εισπράξεως σε περίπτωση σχέσεων εκ συμβάσεως.
 2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω πλάνης ως προς τα πραγματικά περιστατικά και πλάνης εκτιμήσεως.
 3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής.
 4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ακυρωτέα λόγω παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρέωσης αιτιολογήσεως που υπέχει.
-